

4737 3. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 4738

negen Fædrelandsfærlighed, saaledes som det ærede Medlem for Hifted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) udtalte det, at de ikke ville staa de Ting i Veien, som de maa se ere til Fædrelandets Vel, efter deres egen Opfattelse, men at de maa sige sig selv, at disse Ting paa ingen Maade kunne komme frem, saalænge de staa ved Styret. Under disse Forhold kan jeg visstnok ikke forstaa, hvorfor vi ikke fra begge Sider kunne være enige, og jeg vil haabe, at de ogsaa fra den anden Side ville hjælpe os til at faae Finantsloven forkastet. Jeg kan ikke se rettere, end at det er Noget, vi vist kunne staa os vel ved; thi ere de Ord sande, som jeg har udtalt, og som andre ærede Medlemmer ligeledes have udtalt, om end paa en anden Maade, maa man indrømme, at der ingen helbig Samarbeiden kan komme, og ere de usande og uvigtige, lad dem saa blive veiede og fundne for lette ved en Valgkamp! Vore Modstandere behøve jo ikke at frygte for at de mangle Organer; de ere jo begavede og i høi Grad talentfulde Mænd, de have jo den hele Presse, ligesom den lille Missionstidende til det store „Fædreland“ paa deres Side, saa at der jo ikke fra deres Side kan være Tvivl om, at de skulle have Organer nok til at faae den Bevidsthed udtalt, som jeg indrømmer, at de maa have om, at de staa paa Sandhedens og Rettenns Side. Om vi blive et Flertal eller et Mindretal her i Aften, kan Ingen have nogen Mening om; men blive vi et Mindretal, siger jeg, at den, der tror, haster ikke, og jeg føler mig overtydet om, at vi nok med Tiden skulle vinde, og nok med Tiden skulle seire. Og blive vi et Mindretal ved Balgene efter en Dødsning, vil det Samme være Tilfældet; vi have da holdt Veien aaben for den unge Stamme og den unge Spire, som indeholder i sig som sit Program Folkets Selvstyrelse.

J. Jensen: Det kan ikke negtes, at det er et alvorligt Skridt, vi ere i Færd med at gjøre, maatte endnu i denne Aften, idet det er os tilraadet at negte Finantsloven. Jeg skal villig indrømme, at dette er et Middel imod Regjeringen, som Folkethinget baade kan og er berettiget til at bruge, men det er ogsaa et Middel, som efter min Mening kun bør bruges med stor Forsomselighed. Jeg kan efter min bedste Overbevisning ikke se, at vi bør bruge dette Middel nu i dette Dieblis, og derfor kan jeg ikke være med til at stemme Nei til Finantsloven, men jeg skal udtale, at jeg, dersom vi igjen træde sammen under de samme Forhold, hvorunder vi have levet og virket i denne Samling, og jeg da er Medlem af dette

Ting, da ikke skal tage i Betænkning at være med til at foretage det Skridt, som her er foreslaet. Det var blot disse Ord, jeg har følt mig opfordret til at udtale for at begrunde min Afstemning.

Bajer: Der er nogle Gange i Aften kommet en vis Bitterhed ind i Ordskiftet. Jeg skal ikke rette denne Bebreidelse imod nogen Enkelt, thi jeg tror, at Flere ere Skyld deri, men jeg beklager det i høi Grad, thi det forekommer mig, at Dieblisset er altfor alvorligt til at tage Sagen paa en saadan Maade, eller til at der kan være Grund til at føle sig lyslig. Naar man staa overfor et saa alvorligt Skridt som det, Mange af os her ere i Begreb med at foretage, tror jeg, man paa det Alleralvorligste skal spørge sig selv, om det Skridt, man vil deltage i at gjøre, virkelig er en Følge af Kærlighed til Fædrelandet og Kærlighed til Folket. Det gjælder om, hvilket Blik man har paa den hele Sag. Naar man vil søge den dybeste Rod, den dybeste Grund til den Uenighed, som her stiller os i to Leire, skal man gaa tilbage til det Punkt, da de begyndte at skille sig tilbage til det, hvorom vi Alle ere enige. Vi ere jo Alle enige i vor Kærlighed til Folket. Det der ønskes fra den Side, paa hvilken jeg kæmper, er den saakaldte parlamentariske Regjering, det vil sige Folkets Selvstyrelse. Jeg bruger hellere Ordet „Selvstyrelse“ paa Dansk og ikke Betegnelsen en „parlamentarisk Regjering“, fordi jeg ikke vil have en slavisk Efterligning af de engelske Forhold; det er en fri Oversættelse, som bedre passer paa os. Det er for Folkets Selvstyrelse, vi nu kæmpe, og Spørgsmaalet er da kun, om Folket er indømt til denne Selvstyrelse, om det er saa oplyst og saa stærkt, at det kan bære den? Det er nemlig ikke alene Magten, hvorom det gjælder; naar man saa stærkt har fremhævet Magten, maa man ikke glemme det Ansvar, som er uadskillelig knyttet til den. Det Vigtigste for Folkets Selvstyrelse er Ansvar; og det er, fordi jeg tror, at Folket er stærkt nok til at bære dette, at jeg kæmper saa ivrig derfor, som mine Kræfter tillade det. Det danske Folk staa efter Europas Mening saa høit i Oplysning, at de Bedkommende, som have tegnet Rørt og betegnet Landene med forskjellige Farver efter deres forskjellige Oplysning, have sat Danmark blandt de Riger, som staa høiest i Oplysning. Dette Folk er ogsaa saa bestindigt i hele sin Færd, at den Frihed, som andre Steder er bleven indført ved Vold, her ikke har kostet en eneste Blodsdråbe. Man har endog